

Νάντια Λιαρέλλη

Τα παιδιά συμμετέχουν ενεργά μέχρι το ευτυχισμένο τέλος

Η συγγραφέας μιλάει για το νέο της βιβλίο με δύο παραμύθια για ήρωες, δράκους και ρηγάδες

Συνέντευξη στην Αφροδίτη Ερμίδα

Η Νάντια Λιαρέλλη επιστρέφει με το καινούργιο της βιβλίο με δύο παραμύθια: την «Κόκκινη κότα» και τον «Προκόπη τον τεμπέλη» (Εκδόσεις Πατάκη). Δύο παραμύθια κλασικά, λαϊκά, σαν να ακούμε τη φωνή της γιαγιάς να μας τα ψιθυρίζει στο αυτί για να μας μεταφέρει σε κόσμους μαγικούς με δράκους και βασίλισσες, ομιλούντα ζώα και μάγισσες. Ο αλληλοσεβασμός, η αγάπη, η οικογένεια, η αλληλεγγύη είναι θέματα που περνά μέσα από τις ιστορίες της, μαγεύοντας κάθε μικρό αναγνώστη.

Πώς προέκυψε η ενασχόλησή σας με τη συγγραφή παιδικών βιβλίων;

Κύρια αιτία ήταν τα παιδιά μου. Τους άρεσαν πολύ οι ιστορίες και τα παραμύθια που τους έλεγα –είτε για να φάνε είτε για να κοιμηθούν– και έτσι μου το πρότειναν κάποια στιγμή. Τελικά τους έκανα το χατίρι. Μου αρέσει να βλέπω χαρούμενα παιδιά και το παραμύθι βοηθάει σε αυτό όσο δεν μπορεί να φανταστεί κανείς. Από την άλλη είναι ένας έξυπνος τρόπος που ωθεί τα παιδιά να διαβάσουν. Και γνωρίζουμε όλοι ότι αν από μικροί μαθαίνουμε να διαβάζουμε, είναι μια συνήθεια που δεν μας εγκαταλείπει.

Τι είναι αυτό που κάνει τα παιδιά να μαγεύονται από τα παραμύθια;

Το μαγικό στοιχείο που κυριαρχεί στα παραμύθια πάντα ελκύει μικρούς και μεγάλους. Τα παιδιά –περίεργα από τη φύση τους και γοητευμένα με την πληθώρα των «μαγικών βοηθημάτων»– κυριολεκτικά μπαίνουν μέσα στην ιστορία. Ταυτίζονται με τον ήρωα και συμμετέχουν ενεργά μέχρι το ευτυχισμένο τέλος. Μην ξεχνάτε ότι τα παραμύθια τελειώνουν

πάντα με το «ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα».

Από πού προήλθε η έμπνευση για το καθένα από τα δύο παραμύθια σας;

Οι εικόνες της καθημερινής ζωής είναι πηγή έμπνευσης για το καθετί. Ένα τυχαίο ερέθισμα δίπλα μας μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα για τη δημιουργία μιας ιστορίας και ενός παραμυθιού. Η σημασία του σεβασμού, της αγάπης, της συνοχής της οικογένειας, της αλληλεγγύης και όλων αυτών των παραγόντων που συνιστούν τις αξίες της ζωής μας είναι αρκετά για να τολμήσει ο καθένας μας να τα αποτυπώσει σε μια ιστορία ή ένα παραμύθι. Αρκεί να κοιτάξει πέρα από τις εικόνες και να διαβάσει πίσω από τις λέξεις.

Ποια είναι η προσωπική σας σχέση με τα παραμύθια;

Μεγάλωσα σε μια μεγάλη οικογένεια που πάντα κάποιος κάτι είχε να πει. Κάθε μέρα μετά το βραδινό φαγητό ήταν η ώρα της ιστορίας και του παραμυθιού. Όλοι παρακολουθούσαν με προσοχή και οι ερωτήσεις και τα σχόλια έπεφταν βροχή. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που ευτύχησε να γεννηθεί και να μεγαλώσει μέσα σε αυτή την οικογένεια και σε μια πόλη σαν τον Πειραιά. Πολυπολιτισμική, γεμάτη εκπλήξεις και ταυτόχρονα πολύ ανθρώπινη. Και στη συνέχεια ήρθε στη ζωή μου η Μυτιλήνη. Πόλη μαγική, που η κουλτούρα ξεχειλίζει και η έμπνευση δεν σταματά. Ένα παραμύθι από μόνη της.

«Οι εικόνες της καθημερινής ζωής είναι πηγή έμπνευσης για το καθετί. Ένα τυχαίο ερέθισμα δίπλα μας μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα για τη δημιουργία μιας ιστορίας και ενός παραμυθιού»

